

עת"א 62185/06/16 - זידאן זידאן נגד מדינת ישראל שרות בתי סוהר, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בחיפה

10 יולי 2016

עת"א 62185-06-16 זידאן(אסיר) נ' מדינת ישראל שרות בתי סוהר ואח'
בפני כבוד השופט ר' שפירא, ס. נשיא

העותר
זידאן זידאן (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד חיים אליה

נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל שרות בתי סוהר
2. שירות בתי הסוהר

פסק דין

בפני עתירת אסיר המופנית כנגד החלטת שב"ס שלא לשלב את העותר בסבב חופשות. יצוין כי העתירה הוגשה בהתבסס על מידע שנמסר לב"כ העותר לפיו אושרה לעותר חופשה ראשונה בת 6 שעות ואולם, עקב מניעה משטרתית הוחלט שלא להוציא את העותר לחופשה. כפי שצוין בעתירה, מופנית העתירה כנגד אותה החלטה המבוססת, כך על פי הנטען, על המניעה המשטרתית.

מתגובת שב"ס עולה כי המידע שבידי העותר ובא-כוחו אינו מדויק. העותר מרצה מאסר לתקופה של כשנה וחצי בגין עבירות תעבורה ואי תשלום קנס. בקשתו לצאת לחופשה נדחתה עקב חוות דעת שלילית של גורמי הטיפול. גורמי הטיפול סברו כי מדובר באסיר הממזער מחומרת מעשיו ואינו מצליח להגיע למודעות בכל הנוגע לדפוסי ההתנהגות אשר מובילים אותו להתנהגות פורעת חוק. העותר שולב בקבוצה טיפולית והחל להשתלב בה ואולם, גורמי הטיפול סבורים כי טרם שינה את דפוסי התנהגותו והוא מצוי בהליך ראשוני בלבד של הבנה ומודעות. בשים לב לשלב המוקדם של ההליך הטיפולי, ולאחר שהאסיר נמצא כבלתי מתאים לטיפול פרטני, סברו גורמי הטיפול כי בשלב זה לא ניתן להעריך את מסוכנותו ולכן, לעת הזו, אין גם מקום להוציאו לחופשה.

מטעם זה נדחתה בקשתו של העותר לצאת לחופשות וזאת בהחלטת גורמי שב"ס בלבד. מאחר וגורמי שב"ס סברו שאין להוציא את העותר לחופשה, ממילא טרם הועבר עניינו לבחינת המשטרה. המידע שהיה בידי העותר ובא-כוחו ושעל בסיסו הוגשה העתירה, אינו נכון.

לאחר שנמסרו ההבהרות הנ"ל, דין העתירה להידחות.

נזכיר כי אין לאסיר זכות קנויה ליציאה לחופשה. מדובר בטובת הנאה הניתנת לאסירים על בסיס התנהגות טובה ולאחר שגורמי המקצוע בשב"ס ובמשטרה הגיעו לכלל דעה כי אין ביציאה לחופשה כדי לסכן את שלום הציבור או את שלום

האסיר. במקרה הנוכחי, סבורים גורמי הטיפול כי לעת הזו לא ניתן להבטיח שהוצאת העותר לחופשה לא תסכן את שלום הציבור ומטעם זה נדחתה בקשתו. החלטת הגורם המוסמך בשב"ס התקבלה על בסיס חוות דעת גורמי הטיפול. מדובר בהחלטה שהתקבלה על בסיס חוות דעת הגורמים המקצועיים, בהתאם לסמכות שב"ס ומשיקולים ענייניים. לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטה ובהתאם אני מורה על דחיית העתירה.

בשולי האמור אציין כי גם ב"כ העותר והעותר עצמו מספרים כי גורמים בשרשרת הפיקוד של כלא כרמל שוחחו עם האסיר ואמרו לו שאכן הוא עתיד לצאת לחופשה בת 6 שעות והעותר אף התבקש למלא טפסים בעניין זה. בהמשך נמסר לעותר כי עקב מניעה משטרתית לא יוצא לחופשה. ראוי שטענות אלו יבחנו ע"י גורמי כלא כרמל. יאמר מיד כי יש לחדד נהלים בכל הנוגע למסירת מידע ו/או הבטחות כאלה ואחרות לאסירים, כדי למנוע מצב של טענות בדבר הסתמכות על הבטחות של גורמי פיקוד בכלא, הבטחות שאם ניתנו, ואין בפני כל ראיה ברורה שכך הם פני הדברים, הרי שמדובר בהבטחות שניתנו ללא סמכות ואולם יש בהן כדי ליצור ציפייה. בהתאם, ראוי שעניין זה ייבדק ויחודדו הנהלים בקרב סגל הסוהרים.

בדבריו בפני טען האסיר, מעבר לאותה טענה בדבר התחייבות שניתנה לו, כי הוא חייב להגיע אל משפחתו ולו למספר שעות לצורך ענין משפחתי מסוים הטעון טיפול. בהקשר זה אציין כי ב"כ העותר יבחן האם אותו נושא משפחתי מקים עילה לחופשה חריגה בהתאם לפקודות שב"ס ואם כן, פתוחה הדרך לפנות בבקשה מתאימה.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית. מובן שיש לבחון שוב את עניינו של העותר בתוך זמן סביר וככל שההליך הטיפולי ישיג את מטרתו והתנהלותו של העותר ומודעותו לחומרת מעשיו ישתפרו, כי אז יש לשקול שוב את בקשתו לצאת לחופשה רגילה.

למזכירות - יש לשלוח פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא